

## A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Molnár és Karner Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Molnár Péter ügyvéd 7100 Szekszárd, Arany János utca 8. I/8.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Molnár Éva ügyvéd (7090 Tamási, Szabadság utca 41/b.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen fegyelmi határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2009. szeptember 10. napján kelt 10.P.20.312/2009/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az alperesi horgász egyesület tagja. 2008. december 13-án a felperes a horgásztanyája melletti stégnél horgászott, amikor 22:00 óra körüli időben az alperes halőrei ellenőrzést tartottak. A halőrök felszólítására a felperes a területi engedélyt és a fogási naplót bemutatta, nem tudta azonban bemutatni a horgászengedélyét és az állami horgászengedélyét. Nyilatkozata szerint nem zsákmányolt halat és a fogási naplóban sem volt bejegyezve zsákmányolt hal. A gépkocsija mellett egy másik autó is parkolt, a halőrök kérdésére a felperes azt mondta, nem tudja, hogy kié az autó, s az ellenőrök számára az autót nem nyitotta ki. Az ellenőrök a felperesi stéget elhagyva az egyesület akkori elnökétől, D.K.-tól kértek telefonon segítséget, aki a helyszínre ment és közben a körzeti megbízott rendőr intézkedését kérte. Az elnök és a rendőrök megjelenésekor a felperes a továbbiakban együttműködött, így rendőrségi eljárásra nem került sor. A felperes elismerte, hogy a parkolóban lévő autó az ő horgásztanyájában tartózkodó vendége, azt kinyitotta és megmutatta az abban lévő már megtisztított pontyot. Ekkor a fogási naplóban egy darab

zsákmányolt hal már szerepelt. Egy darab kárászt is fogott a felperes, amely nem nemes hal, ezért azt a fogási naplóban feltüntetni nem kell. Az ellenőri jelentésben eredetileg két hal került feltüntetésre, utóbb azonban ezt egyre kijavították, figyelemmel arra, hogy a kárászt feltüntetni nem kell.

Az alperes fegyelmi bizottsága 2009. február 4-i ülésén a felperest meghallgatta és a fegyelmi eljárás lefolytatását követően a felperest fegyelmi büntetésként 2009. február 4. napjától 2011. augusztus 5. napjáig terjedő időre eltiltotta az alperes tulajdonában és kezelésében lévő vizeken történő horgászattól. A felperes terhére - a határozat indokolása szerint - azt állapították meg, hogy az egyesület G. 1 táván horgászigazolvány és állami jegy nélkül horgászott. Az ellenőrzés során a vendége gépkocsiját csak a rendőrséggel való fenyegettetés után volt hajlandó kinyitni. Megkísérelte félrevezetni az ellenőröket a valós tények letagadásával, valótlan történetek előadásával (nem zsákmányolt halat, nincs vendége, napközben a támasi strandon volt, stb.).

A felperes fellebbezése folytán az alperes vezetősége 2009. március 26. napján tartotta meg a másodfokú fegyelmi tárgyalást. A másodfokú szerv a vezetőség tagjaiból áll, a fegyelmi tárgyaláson azonban hallgatóságként további személyek is jelen voltak, köztük az elsőfokú fegyelmi bizottság néhány tagja is. A nyilvános meghallgatás befejezését követően K. J. vezetőségi tag, a másodfokú fegyelmi szerv tagja felkérte a jelenlévőket, hogy a másodfokú fegyelmi bizottság tagjain kívül mindenki hagyja el a helyiséget, majd a másodfokú bizottság tagjai zárt tanácskozás után meghozták a határozatukat, mellyel az elsőfokú határozatban megállapított fegyelmi büntetés időtartamát 2009. február 4-től 2011. február 5. napjáig terjedő időszakra mérsékeltek. A másodfokú határozatot a felperes jelenlétében szóban kihirdették, majd az írásba foglalt határozatot a felperes részére ajánlott küldeményként megküldte az alperes.

A felperes keresetében az alperes fegyelmi határozatának megsemmisítését kérte, állítása szerint a másodfokú fegyelmi tárgyalás eljárási szabályt sértett, mert a tárgyalás során rajta és jogi képviselőjén kívül további általa nem ismert személyek is jelen voltak és jelen voltak az elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai is. Vitatta, hogy az alperes az írásba foglalt másodfokú határozatot kézbesítette volna. Állította, hogy az ellenőri jelentés tartalma és javított volta miatt nem alkalmas a fegyelmi eljárás megalapozásához. Vitatta, hogy elismerte volna, hogy a horgászigazolvány és az állami jegy nem volt nála.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes mind az első, mind a másodfokú fegyelmi eljárást a fegyelmi szabályzat előírásainak megfelelően folytatta le. A másodfokú határozat meghozatalára zárt tanácskozás során került sor, amelyben az elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai nem vettek részt. A felvett jegyzőkönyv az eljárás menetét megfelelően rögzíti, az pedig nem jogellenes, hogy a másodfokú szerv ülésének nyilvános részén jelen voltak más személyek, az

elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai is. Érdemben is helyes az alperes fegyelmi határozata, mert a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt, hogy a felperes a horgászatra jogosító igazolványok bemutatására vonatkozó kötelezettségét nem teljesítette, az ellenőrzést akadályozta, illetőleg a vendége tekintetében először az ellenőrzésben való segítségnyújtást megtagadta. A felperes a terhére rótt fegyelmi vétséget elkövette, az alperes pedig olyan fegyelmi büntetést rótt ki, amelyet a szabályzat fegyelmi büntetésként kiszabni enged, ezért az alperes fegyelmi határozata nem törvénysértő.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése érdekében a felperes fellebbezett. Állította, hogy a másodfokú fegyelmi tárgyalásról készült jegyzőkönyv önmagában is ellentmondó tartalmú, mert a jegyzőkönyvből nem derül ki, hogy vezetőségi ülés volt és az sem, hogy az ülésen rajta és jogi képviselőjén kívül további 15 személy volt jelen. Állította, hogy a zárt tanácskozás megkezdését követően is jelen volt Sz. Sz. alelnök, valamint a fegyelmi bizottság hat tagja, mert ők csak mintegy öt perccel azt követően hagyták el a helyiséget, hogy a felperes és jogi képviselője onnét távozott, s csak mintegy újabb tíz perc elteltével került sor a határozat kihirdetésére.

Az alperes a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság az elsőfokú fegyelmi bizottság 2009. február 4-i üléséről készült jegyzőkönyv alapján kiegészíti a tényállást a felperes azon nyilatkozatával, amely szerint „elismerem, hogy a horgászigazolvány és az állami jegy nem volt nálam”.

Az így kiegészített tényálláshoz képest is helyes az elsőfokú bíróság érdemi döntése.

Alaptalanul támadja a felperes fellebbezésében az alperes által lefolytatott fegyelmi eljárás szabályszerűségét.

Az alperes fegyelmi szabályzata 6.§-ának (3) bekezdése értelmében a másodfokú fegyelmi szerv az egyesület vezetősége. Az alapszabály XIII/3. pont szerint - melyet a felperesnek, mint az egyesület tagjának ismernie kell - a vezetőség üléseire a választott vezetőségi tagokon kívül meg kell hívni a felügyelő bizottság elnökét és tagjait, a fegyelmi bizottság elnökét és tagjait. Ebből következően az alapszabály előírásainak megfelelően járt el az alperes, amikor a vezetőség ülésén nem csak a vezetőség tagjai, hanem az alapszabály által előírt más tisztségviselők is jelen voltak. Egyébként az alperes fegyelmi szabályzata 10.§-ának (6) bekezdése értelmében a fegyelmi tárgyalás nyilvános, de különösen indokolt esetben a fegyelmi bizottság zárt tárgyalást is elrendelhet. A felperes maga sem hivatkozott arra, hogy zárt tárgyalás elrendelését kérte volna, ezért alappal nem kifogásolhatja a tárgyalás nyilvánosságát. Az a tény pedig, hogy a felperes és jogi képviselője - saját

elhatározásukból - elsőként hagyták el a tárgyaló helyiséget, nem teszi megállapíthatóvá azt, hogy az utóbb a tárgyalótermet ugyancsak elhagyó elsőfokú fegyelmi bizottság tagjai is közreműködtek volna a távozásuk után meghozott majd kihirdetett határozat tartalmának kialakításában.

A fegyelmi szabályzat 11.§-ának (3) bekezdése szerint, ha az eljárás alá vont, a fegyelmi vétséget akár a feljelentés alapját képező ellenőrzéskor, akár a későbbiekben írásban elismerte, a tanúk meghallgatása mellőzhető. A felperes mind az elsőfokú fegyelmi tárgyaláson, mind a másodfokú fegyelmi tárgyaláson a vétség elkövetését elismerte, így az a fellebbezési érvelés, amely szerint fegyelmi vétség elkövetését nem állapította meg az alperes fegyelmi bizottsága, illetőleg annak megállapítása alaptalan, az iratokkal ellentétes.

Megjegyzí a másodfokú bíróság, hogy a felperes egyébként is szavahihetlenné vált a perben, hiszen a 2009. május 26. napján tartott tárgyaláson tett személyes előadásában azt állította, hogy az a hal volt az ismerősen az autójában, ami be volt írva a fogási naplóba, s amely halat az ismerőse még azt megelőzően tisztította meg, hogy elaludt volna. A 2009. szeptember 3. napján megtartott tárgyaláson már nem vitatta, hogy az ellenőrök első megjelenésekor a fogási naplóban a halzsákmányolás még nem volt beírva, ekkor arra hivatkozott, hogy az ellenőrök távozása és visszatérte közötti időben fogta a halat és ő pucolta meg.

Az alperes azonban ezt a vétséget nem értékelte a felperes terhére, azt azonban igen, hogy a felperes az ellenőrzésben nem működött együtt a halőrökkel. Az alperes 2008. évi tavi horgászrendjének 5. pontja az egyesület tagjának kötelezettségévé teszi a saját és vendégei gépkocsijának megtekintésre, illetve az esetleg zsákmányolt hal ellenőrzésére való rendelkezésre bocsátását. A felperes e kötelezettségét - saját előadása szerint is - megszegte, valamint a kiegészített tényállás szerint elismerte azt is, hogy a horgászigazolvány és az állami jegy nem volt nála, tehát a terhére rótt fegyelmi vétségeket elkövette. Az elsőfokú bíróság által pedig helyesen megállapítottak szerint az alperes olyan fegyelmi büntetést rótt ki, amelyet a szabályzat fegyelmi büntetésként kiszabni enged.

A kifejtett indokokra is tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a felperes keresetét elutasította, ezért ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság helybenhagyta.

Az ítéltábla a felperes ítélet ellen előterjesztett fellebbezését a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, figyelemmel arra, hogy tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, az alperes a másodfokú eljárásban cselekményt nem végzett, költsége nem merült fel, ezért a másodfokú bíróságnak a perköltségről rendelkeznie nem kellett.

P é c s , 2009. november 27.

dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k.  
előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró